

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ ДРЖАВЕ ПАЛЕСТИНЕ У ОБЛАСТИ БЕЗБЕДНОСНЕ САРАДЊЕ

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Државе Палестине у области безбедносне сарадње, потписан у Београду, дана 8. јануара 2020. године, у оригиналу на српском, арапском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

**СПОРАЗУМ
ИЗМЕЂУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И
ВЛАДЕ ДРЖАВЕ ПАЛЕСТИНЕ У ОБЛАСТИ БЕЗБЕДНОСНЕ САРАДЊЕ**

Влада Републике Србије и Влада Државе Палестине

У даљем тексту: Стране

Спремне да побољшају пријатељске везе, желећи да у заједничком интересу унапреде међусобну сарадњу, признајући важност сарадње у борби против криминала, у складу са одредбама закона, права и прописа у својим земљама, као и одредбама међународних Споразума и конвенција чије су потписнице, на основу узајамног поштовања општег суверенитета, обе стране су се споразумеле о следећем:

Члан 1.

Обе стране раде на јачању сарадње и борби против криминала у свим његовим облицима, а посебно у следећим областима:

- тероризам и финансирање тероризма
- организовани криминал
- незаконита трговина оружјем и опасним материјама
- трговина људима
- кријумчарење
- интелектуална својина
- високо-технолошки криминал
- цивилна одбрана и спасавање
- фалсификовање; поседовање и употреба фалсификованих исправа и новца
- незаконита трговина наркотицима и психотропним супстанцама
- у другим областима о којима се стране договоре.

Члан 2.

Овај Споразум се не односи на питања пружања узајамне правне помоћи у кривичним поступцима и изручења лица ради кривичног гоњења или извршења пресуде, као и предаје лица којем је изречена казна затвора.

Члан 3.

Стране предузимају неопходне мере како би спречиле коришћење своје територије за планирање или организовање или вршење било каквих незаконитих радњи против њихових земаља.

Члан 4.

Овај Споразум спроводе следећи надлежни органи:

1. За Републику Србију:

- Министарство унутрашњих послова Републике Србије:

2. За Државу Палестину:

- Министарство унутрашњих послова Државе Палестине

Члан 5.

Свака од страна обавештава другу о информацијама којима располаже у вези са криминалним радњама које се извршавају или планирају на територији те стране или које угрожавају њене интересе.

Члан 6.

Стране размењују:

- Информације и стручна знања из области претходно поменутих у члану 1;
- Релевантне информације, уколико се за тим укаже потреба, у вези са правном регулативом, студијама, истраживањима, радовима, плановима, програмима, програмима наставе, обукама, опремама за обуку и у вези свести о безбедности.

Члан 7.

Свака страна благовремено обавештава другу, када је то применљиво, о безбедносним и полицијским конференцијама, симпозијумима и семинарима како би омогућила другој страни да учествује или да свој допринос уколико жели.

Члан 8.

Стране одржавају састанке и организују теренске посете, како би продубиле односе, појачале полицијску сарадњу и размениле искуства.

Члан 9.

Стране размењују податке о кривичним делима која су предмет овог Споразума, које изврше држављани било које од страна на територији друге стране, а за које је предвиђена затворска казна.

Члан 10.

Надлежни органи страна размењују информације од заједничког интереса, где би ближа сарадња у облику партнерства између њих била од суштинског значаја, посебно истичући значај борбе против транснационалог организованог криминала и тероризма, начинима њиховог извршења, средствима за борбу против њих, и њихово праћење.

Члан 11.

Захтеви који се односе на размену информација, координацију мера или друге видове сарадње, сачињавају се у писаној форми уз образложење. Овакви захтеви се могу упућивати, у случају да за тим постоји потреба, путем факса или имејла, када садржај захтева то дозвољава. У случају настанка сумње у аутентичност примљеног захтева путем техничких средстава за пренос информација, замољена Страна може тражити потврду од Стране молиље у писаном облику. У хитним случајевима, Стране овакве захтеве могу да упућују и усмено, а писани захтев следи непосредно након подношења усменог захтева.

Надлежни органи се могу узајамно обавештавати о специфичним случајевима, без претходног подношења захтева за размену података, када овакви случајеви могу бити од важности за одбрану од конкретне претње за јавни ред и мир, као и за борбу и превенцију криминала.

Захтев садржи:

- а) назив надлежног органа Стране молиље;
- б) назив надлежног органа замољене Стране;
- в) што детаљније информације о поступку због којег се захтев доставља, лицу или лицима која учествују у поступку или на која се поступак односи, чињеницама, предметима и документима о којима се информације траже;
- г) разлоге обраћања и детаљан опис конкретне тражене процедуре;
- д) обезбеђену заштиту тајности чињенице пријема захтева, садржаја захтева и примљених информација неопходних за испуњавање захтева, као и чињенице пружања помоћи.
- е) жељене рокове у оквиру којих се захтев извршава, ако је потребно;
- ж) друге информације које могу бити потребне у погледу захтева, при чему се документа у вези са захтевом достављају као прилог.

Надлежни орган Стране поступа по захтеву у најкраћем могућем року. Замољени надлежни орган Стране може тражити додатне информације ако је то потребно за поступање по захтеву.

Ако поступање по захтеву није могуће у наведеним роковима, замољени надлежни орган Стране о томе обавештава надлежни орган молиоца Стране наводећи разлоге за одлагање поступања по захтеву.

Ако поступање по захтеву није у надлежности замољеног надлежног органа тај орган одмах, уз писану сагласност надлежног органа молиоца, доставља захтев другом надлежном органу замољене Стране.

Поступање по захтеву може бити одбијено, у целини или делимично, ако поступање може угрозити људска права, представљати претњу по суверенитет или безбедност државе или бити у супротности са законом или међународним обавезама које важе на територији државе замољене Стране. Надлежни органи замољене Стране писменим путем обавештавају надлежне органе Стране молиље о одбијању наводећи разлоге за то.

Члан 12.

Сви спорови који проистичу из тумачења или спровођења чланова овог Споразума, решавају се преговорима дипломатским путем.

Члан 13.

Размена података о личности у оквиру овог Споразума, врши се у складу са националним законодавствима обе Стране која уређују област заштите података о личности.

Стране не смеју дозволити коришћење или уступање информација или докумената у вези са овим споразумом у друге сврхе осим оних које су наведене у захтеву, без писане сагласности Стране која их доставља.

Информације добијене од било које од Страна не могу се уступити било којој трећој страни без писане сагласности друге Стране.

Стране утврђују да у сврху овог споразума следећи степени тајности података буду упоредиви:

ДРЖАВНА ТАЈНА/TOP SECRET
СТРОГО ПОВЕРЉИВО/SECRET
ПОВЕРЉИВО/CONFIDENTIAL
ИНТЕРНО/RESTRICTED

Тајни подаци размењују се и штите у складу са националним законодавством са истим стандардима који се примењују на националне тајне податке.

Стране предузимају неопходне техничке и организационе мере како би заштитиле тајне податке од случајног или незаконитог уништења, случајног губитка или објављивања, неовлашћених измена или приступа или било ког другог недозвољеног облика обраде. Стране ће нарочито предузети све неопходне мере да се старају да само они којима је одобрен приступ тајним подацима могу имати приступ таквим подацима.

Тајни подаци неће бити уступљени трећој страни без претходне сагласности надлежног органа који их је доставио. Ова обавеза остаје на снази и након престанка важења Споразума.

Члан 14.

Подаци о личности (израз „подаци о личности“ у сврху овог споразума значи било која информација у вези са лицем чији је идентитет одређен или одредив) који се шаљу на основу овог споразума штите се у складу са законима који су на снази на територијама држава страна и следећим минимумом захтева:

а) послати подаци о личности не смеју се обрађивати у друге сврхе осим оних због којих су достављени, без претходне писане сагласности надлежног органа пошиљаоца;

б) надлежни орган прималац не сме слати податке о личности некој трећој страни, без претходне писане сагласности надлежног органа пошиљаоца;

в) на захтев, надлежни орган прималац обавештава надлежног органа пошиљаоца о резултатима коришћења података о личности;

г) надлежни орган пошиљалац се стара о томе да подаци о личности буду тачни и ажурни. Ако се покаже да послати подаци нису тачни, надлежни орган пошиљалац о томе одмах обавештава надлежног органа примаоца;

д) у случају када се покаже да послати подаци о личности нису тачни или ажурни или њихово слање није било допуштено, надлежни орган прималац их исправља и ажурира или их уништава и о томе одмах обавештава надлежног органа пошиљаоца;

ђ) надлежни орган прималац прописно штити примљене податке о личности од неовлашћеног приступа, измена или ширења;

е) надлежни орган пошиљалац и надлежни орган прималац воде евиденције о послатим и примљеним подацима о личности и о активностима које су спроведене у вези са њима;

ж) надлежни орган прималац редовно прегледа примљени материјал који садржи податке о личности и ако се испостави да више не постоји основ за обраду података о личности односно легитимни циљ, стара се о њиховом

брисању/уништавању. Надлежни орган пошиљалац се обавештава о уништавању података.

Члан 15

У циљу евалуације и унапређења сарадње коју на основу одредби овог Споразума, Стране могу образовати Заједнику комисију састављену од службеника надлежних органа Страна. Ако је потребно, Заједничкој комисији могу помагати експерти које ће Заједничка комисија посебно именовати у ту сврху.

Састанци Заједничке комисије одржавају се према потреби.

Члан 16.

Захтев за пружање помоћи доставља се на српском или арапском језику, са обавезним преводом на енглески језик.

Члан 17.

Одредбе овог споразума могу се мењати и допуњавати уз сагласност страна, писаним путем, у складу са процедурама које се примењују у обе земље.

Члан 18.

Овај споразум не утиче на права и обавезе Страна које проистичу из других међународних уговора чије су оне потписнице.

Члан 19.

Свака Страна сноси своје трошкове који настану у вези са спровођењем овог Споразума, осим ако у одређеним случајевима није другачије договорено.

Члан 20.

Свака од страна има право да раскине овај Споразум у складу са писаним обавештењем које се шаље другој страни дипломатским путем.

Обавезе настале пре пријема овог обавештења, остају на снази до њиховог испуњења, осим у случају ако друга страна одустане од њих. Раскид ступа на снагу на дан када друга страна прими обавештење.

Свака од Страна може обуставити примену овог Споразума. Стране ће одмах обавестити једна другу о усвајању или стављању ван снаге оваквих мера, у писаној форми, дипломатским путем.

Члан 21.

Овај Споразум ступа на снагу 30 (тридесет) дана, од дана пријема последњег обавештења којим стране обавештавају једна другу о завршетку својих унутрашњих процедура потребних за ступање на снагу овог Споразума.

Сачињено у Београду, дана 08. 01. 2020. године, у два оригинална примерка, на српском, арапском и енглеском језику; при чему су сви текстови подједнако веродостојни. У случају разлика у тумачењу, меродаван је текст на енглеском.

За Владу Републике Србије

За Владу Државе Палестине

др Небојша Стефановић
потпредседник Владе и министар
унутрашњих послова

Ријад Ал Малики
министар спољних послова

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори” .

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. Уставни основ за доношење Закона

Уставни основ за потврђивање Споразума између Владе Републике Србије и Владе Државе Палестине у области безбедносне сарадње садржан је у члану 99. став 1 тачка 4. Устава Републике Србије, према којој је у надлежности Народне скупштине да потврђује међународне уговоре када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. Разлози за потврђивање Споразума

Споразум између Владе Републике Србије и Владе Државе Палестине у области безбедносне сарадње потписан је у Београду, 8. јануара 2020. године. Потписан је на основу Закључка Владе Републике Србије којим је утврђена Основа за закључивање Споразума, усвојен текст Споразума и овлашћен потпредседник Владе и министар унутрашњих послова др Небојша Стефановић за потпис. Споразум је закључен јер је постојала обострана воља две државе да уреде сарадњу у области безбедности.

Потврђивањем Споразума омогућује се његово ступање на снагу, како је предвиђено чланом 21. Споразума.

Сагласно члану 13. Закона о закључивању и извршавању међународних уговора („Службени гласник РС” , број 32/13) Министарство спољних послова покреће поступак потврђивања наведеног споразума.

III. Оцена потребних финансијских средстава за спровођење Закона

За реализацију овог закона у 2021. години нису потребна финансијска средства. Потребна средства у 2022. и 2023. години биће обезбеђена у оквиру лимита на разделу 15- Министарство унутрашњих послова.